

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. – T.**, so sídlom S. č. 4, X. S., IČO: X., právne zastúpeného JUDr. J. S., advokátom so sídlom I. 17, 040 11 Košice, proti žalovanému: **S., štátny podnik**, so sídlom N., Žilina, **o zaplatenie 109 539,93 Eur**, vedeného Okresným súdom Košice I sp. zn. 26 Cb/47/2007, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2 Cob/2/2009-123 zo dňa 30. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cob/2/2009-123 zo dňa 30. apríla 2009 **o d m i e t a** .

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I uznesením konanie zastavil a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že výzvou zo dňa 25. septembra 2007 bol žalobca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu a zároveň bol poučený o následkoch nezaplatenia. Žalobca na výzvu nereagoval a súdny poplatok v lehote nezaplatil, preto súd prvého stupňa podľa ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v znení neskorších prepisov, konanie zastavil.

Na odvolanie žalobcu proti tomuto uzneseniu odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z odvolania rozhodnutia vyplýva, že

uznesením zo dňa 10. novembra 2008 bolo žalobcovi priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Takéto uznesenie má i spätnú účinnosť, preto žalobca nemá povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu. Odvolací súd preto uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie dňa 30. júna 2009. Týmto podaním napadol v plnom rozsahu predmetné uznesenie. Poukázal na uznesenie, ktorým súd žalobcu oslobodil od platenia súdnych poplatkov a namietal, že mu toto uznesenie nebolo doručené.

Tvrdí, že v zmysle ust. § 138 ods. 1 O. s. p. nie sú dôvody na oslobodenie súdnych poplatkov. Žalobca v priebehu konania rozšíril predmet svojho podania v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a súdny poplatok nezaplatil. Domnieva sa, že žalobcovi sa všemožne vychádza v ústrety. Vytvárajú sa všetky vhodné podmienky na úspešnosť v spore pre žalobcu. Ďalej tvrdí, že žalobca je úspešný podnikateľ s adekvátnym finančným zabezpečením. Nechápe, na základe čoho súd oslobodil žalobcu od platenia poplatku. Domnieva sa, že takýmto konaním sa obchádza zákon a štát prichádza o finančné prostriedky, ktoré potrebuje na riešenie celospoločenských potrieb. Odvolací súd neobjektívne a nedostatočne zistil finančnú situáciu žalobcu a tieto zistenia mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo žalovaný pokladá za vady konania. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil, nakoľko v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nebol dostatočne zistený skutkový stav a rozhodnutie súdu prvého stupňa má vady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie prvostupňového súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku zrušené a vec bola vrátená späť na ďalšie konanie, nakoľko bol žalobca oslobodený od platenia súdnych poplatkov.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Poplatníkom v predmetnom spore bol žalobca, a v tomto poplatkovom vzťahu sa rozhodnutie o oslobodení doručuje len tomuto účastníkovi.

Podľa ust. § 138 ods. 1 O. s. p, na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie, alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Žalobca požiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov, a len súd je oprávnený posúdiť a následne rozhodne, či účastníka oslobodí od súdnych poplatkov, alebo nie. Konajúci súd dospel k záveru, že žiadateľ spĺňa podmienky pre oslobodenie, a preto postupoval v súlade s cit. ustanovením a žiadateľa oslobodil od súdnych poplatkov. Takýmto úkonom súd nevytvára podmienky na úspešnosť v spore pre žalobcu a toto rozhodnutie ani nie je konečným rozhodnutím. Predmetným uznesením neboli dotknuté práva dovolateľa, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa § 239 ods. 1 O. s. p., dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu; b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia; c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

O tento prípad v prejednávanej veci nejde, lebo napadnuté uznesenie je uznesením zrušujúcim a proti takému rozhodnutiu dovolanie podľa tohto ustanovenia § 239 O. s. p. sa nepripúšťa.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. I keď sa dovolateľ žiadneho z týchto dôvodov nedovoľoval, dovolací súd ex offo skúmal, či je daná prípustnosť dovolania z niektorého z týchto dôvodov, pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, na ktorý sa odvolával dovolateľ, nezakladá prípustnosť dovolania, možno ním odôvodniť dovolanie, ktoré je prípustné z niektorého z vyššie uvedených dôvodov.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.